

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601. факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssb.gov.ua e-mail: ssm@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО ПІДОЗРУ

м. Київ

« 09 » лютого 2024 року

Слідчий 2 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України лейтенант юстиції Безпалий Ілля Тимурович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023000000000010 від 05.01.2023, враховуючи наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Щербаковій Катерині Володимирівні,
04.12.2001 р.н., громадянці України,
уродженці с. Михайлівка, Первомайського району Харківської області, яка зареєстрована за адресою: с. Підлиман Ізюмського району Харківської області, вул. Підлиманська, 10

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого:

- **ч. 2 ст. 114-2 КК України,** тобто у поширенні інформації про переміщення, рух або розташування Збройних Сил України, за можливості їх ідентифікації на місцевості, яка не розміщувалася у відкритому доступі Генеральним штабом Збройних Сил України, Міністерством оборони України або іншими уповноваженими державними органами, вчинене в умовах воєнного стану.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Щербакова К.В.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі -- ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її

застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної

сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно

до статей 2, 3 зазначеного Договору РФ зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус. Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є Російська Федерація (далі – РФ), передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил (далі – ЗС) РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині ранку президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

У подальшому Збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна, шляхом збройної агресії, через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб та у подальшому неодноразово продовжено та діє по даний час.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом – Закон №1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація РФ - сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасова окупація російською федерацією території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав.

За державою України, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території. Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Згідно з ч. 2, 3 ст.9 Закону України № 1207-VII від 15.04.2014 будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими частиною другою цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану.

Досудовим розслідуванням встановлено, що у Щербакової Катерини Володимирівни, 04.12.2001 р.н., при невстановлених в ході досудового розслідування обставинах, виник та сформувався стійкий злочинний намір, направлений на вчинення кримінально караних діянь, що полягають у несанкціонованому поширенні інформації про переміщення, рух або розташування Збройних Сил України, за можливості їх ідентифікації на місцевості, яка не розміщувалася у відкритому доступі Генеральним штабом Збройних Сил України, Міністерством оборони України або іншими уповноваженими державними органами, вчинене в умовах воєнного стану.

З метою реалізації вказаного злочинного умислу Щербакова К.В., при невстановлених в ході досудового розслідування обставинах, встановила зв'язок з авторизованою у месенджері «Telegram» з особою під псевдонімом «Ахмет», яка встановлена як Ахметшин Олександр Юрійович, 29.01.1992 р.н., який користується номером мобільного телефону +380721119294, та який співпрацює із керівником розвідувального відділу одного з незаконних збройних військових формувань т.зв. «луганської народної республіки» (далі - НЗВФ «ЛНР») Колесником Олексієм Володимировичем, 08.04.1988 р.н., який користується у месенджері «Telegram» мобільним номером +380721933735, з метою збору та поширення інформації військового характеру у оборонній сфері України.

У період з 15.11.2022 по 07.03.2023, громадянка України Щербакова К. В., маючи проросійські погляди, не сприймаючи державної влади

в Україні, достовірно усвідомлюючи факт військового вторгнення російської федерації на територію України та введення у зв'язку з цим воєнного стану, діючи умисно, добровільно, з метою завдання шкоди територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, вирішила сприяти військовій агресії російської федерації шляхом збору та подальшого поширення інформації про переміщення, рух та розташування особового складу, техніки Збройних Сил України в районі населених пунктів Підлиман та Борова Ізюмського району Харківської області, де остання проживала.

Так, діючи на виконання свого злочинного умислу, 18.11.2022 о 11 год. 08 хв., Щербакова К.В., перебуваючи на території смт. Пангоди Ямало-Ненецького автономного округу Тюменської області Російської Федерації, більш точного місця досудовим розслідуванням не встановлено, умисно, з метою нанесення шкоди територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, із використанням SIM-карти російського оператора мобільного зв'язку за номером +79292586948, на який зареєстрований акаунт у месенджері «Telegram» з власним обліковим записом «Катя Щербакова», надіслала аудіоповідомлення особі, авторизованій у месенджері «Telegram» під псевдонімом «Ахмет», яка встановлена як Ахметшин Олександр Юрійович, 29.01.1992 р.н., який користується номером мобільного телефону +380721119294 відомості щодо розміщення підрозділів Збройних Сил України в районі смт Борова Ізюмського району Харківської області.

В подальшому, 09.12.2022 о 09 год. 57 хв. зазначене аудіоповідомлення особа авторизована у месенджері «Telegram» під псевдонімом «Ахмет», яка встановлена як Ахметшин Олександр Юрійович, 29.01.1992 р.н., який користується номером мобільного телефону +380721119294, передала керівнику розвідувального відділу одного з незаконних збройних військових формувань т.зв. «луганської народної республіки» (далі - НЗВФ «ЛНР»), Колеснику Олексію Володимировичу, 08.04.1988 р.н., (далі - Колесник О.В.) шляхом його пересилання у месенджері «Telegram» на авторизований із використанням SIM-карти оператора мобільного зв'язку т.зв. «ЛНР» «Лугаком» за номером +380721933735 обліковий запис «Алексей Колесник», який використовує останній.

Продовжуючи вчиняти дії, направлені на несанкціоноване поширення інформації про переміщення, рух та розташування Збройних сил України, 30.11.2022 о 10 год. 55 хв. Щербакова К.В., перебуваючи на території смт. Пангоди Ямало-Ненецького автономного округу Тюменської області Російської Федерації, більш точного місця досудовим розслідуванням не встановлено, користуючись власним обліковим записом «Катя Щербакова», авторизованому у месенджері «Telegram» із використанням SIM-карти російського оператора мобільного зв'язку за номером +79292586948, надіслала три аудіоповідомлення, особі, авторизованій у месенджері «Telegram» під псевдонімом «Ахмет», яка встановлена як Ахметшин Олександр Юрійович, 29.01.1992 р.н., який користується номером мобільного телефону +380721119294, у яких повідомила інформацію про переміщення військової техніки до смт Борова та с. Підлиман Ізюмського району Харківської області, а

також про розташування підрозділів Сил оборони України у с. Підлиман Ізюмського району Харківської області.

В подальшому, 09.12.2022 о 09 год. 57 хв. зазначені аудіоповідомлення особа, авторизована у месенджері «Telegram» під псевдонімом «Ахмет», яка встановлена як Ахметшин Олександр Юрійович, 29.01.1992 р.н., який користується номером мобільного телефону +380721119294 передала керівнику розвідувального відділу одного з НЗВФ «ЛНР» Колеснику О.В. шляхом його пересилання у месенджері «Telegram» на авторизований із використанням SIM-карти оператора мобільного зв'язку т.зв. «ЛНР» «Луґаком» за номером +380721933735 обліковий запис «Алексей Колесник», який використовує останній.

Продовжуючи вчиняти незаконні дії, направлені на поширення інформації про переміщення, рух та розташування Збройних сил України, 27.12.2022 о 22 год. 53 хв. Щербакова К.В., перебуваючи на території смт. Пангоди Ямало-Ненецького автономного округу Тюменської області Російської Федерації, більш точного місця досудовим розслідуванням не встановлено, користуючись власним обліковим записом «Катя Щербакова», авторизованому у месенджері «Telegram» із використанням SIM-карти російського оператора мобільного зв'язку за номером +79292586948, надіслала аудіоповідомлення, особі, авторизованій у месенджері «Telegram» під псевдонімом «Ахмет», яка встановлена як Ахметшин Олександр Юрійович, 29.01.1992 р.н., який користується номером мобільного телефону +380721119294, у якому повідомила інформацію про місцезнаходження Борівської центральної районної лікарні, яка знаходиться за адресою: Харківська область, Ізюмський район, смт. Борова, вул. Миру, буд. 34, де перебувають на лікуванні військовослужбовці Збройних Сил України, а також знаходиться техніка «Червоного Хреста».

В подальшому, 28.12.2022 о 10 год. 58 хв. зазначене аудіоповідомлення особа, авторизована у месенджері «Telegram» під псевдонімом «Ахмет», яка встановлена як Ахметшин Олександр Юрійович, 29.01.1992 р.н., який користується номером мобільного телефону +380721119294, передала керівнику розвідувального відділу одного з НЗВФ «ЛНР» Колеснику О.В. шляхом його пересилання у месенджері «Telegram» на авторизований із використанням SIM-карти оператора мобільного зв'язку т.зв. «ЛНР» «Луґаком» за номером +380721933735 обліковий запис «Алексей Колесник», який використовує останній.

Продовжуючи вчиняти незаконні дії, направлені на поширення інформації про переміщення, рух та розташування Збройних сил України, 23.01.2023 о 18 год. 23 хв. Щербакова К.В., перебуваючи на території смт. Пангоди Ямало-Ненецького автономного округу Тюменської області Російської Федерації, більш точного місця досудовим розслідуванням не встановлено, користуючись власним обліковим записом «Катя Щербакова», авторизованому у месенджері «Telegram» із використанням SIM-карти російського оператора мобільного зв'язку за номером +79292586948, надіслала аудіоповідомлення, особі, авторизованій у месенджері «Telegram» під псевдонімом «Ахмет», яка встановлена як Ахметшин Олександр Юрійович, 29.01.1992 р.н., який користується номером мобільного телефону +380721119294, у якому

повідомила інформацію про переміщення двох автобусів з особовим складом Збройних Сил України на туристичну базу «Голубая волна» поблизу с. Підлиман Ізюмського району Харківської області.

В подальшому, 23.01.2023 об 19 год. 46 хв. зазначене аудіоповідомлення особа, авторизована у месенджері «Telegram» під псевдонімом «Ахмет», яка встановлена як Ахметшин Олександр Юрійович, 29.01.1992 р.н., який користується номером мобільного телефону +380721119294, передала керівнику розвідувального відділу одного з НЗВФ «ЛНР» Колеснику О.В. шляхом його пересилання у месенджері «Telegram» на авторизований із використанням SIM-карти оператора мобільного зв'язку т.зв. «ЛНР» «Лугаком» за номером +380721933735 обліковий запис «Алексей Колесник», який використовує останній.

Інформація про розташування та рух підрозділів Сил оборони України у вказаний час в зазначених місцях у відкритому доступі Генеральним штабом Збройних Сил України, Міністерством оборони України або іншими уповноваженими державними органами не розміщувалась.

Таким чином, Щербакова К.В. підозрюється у поширенні інформації про переміщення, рух або розташування Збройних Сил України, за можливості їх ідентифікації на місцевості, яка не розміщувалась у відкритому доступі Генеральним штабом Збройних Сил України, Міністерством оборони України або іншими уповноваженими державними органами, вчинене в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 114-2 КК України.

Слідчий 2 відділу

І управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
лейтенант юстиції

Ілля БЕЗПАЛИЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор першого відділу управління
організації і процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення у кримінальних
провадженнях органів безпеки Департаменту
нагляду за додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора

Олена ОЛЕЙНІКОВА

Відповідно до положень ст.ст. 42, 277, 278 КПК України підозрюваному роз'яснено його процесуальні права та обов'язки, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;*
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;*
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також*

після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) *прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;*

2) *виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;*

3) *підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;*

4) *надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.*

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ / _____
(підпис) (прізвище та ініціали)

« ____ » год, « ____ » хвилин « ____ » _____ 2024 року.

Повідомлення про підозру вручила:

Слідчий 2 відділу

1 управління досудового розслідування

Головного слідчого управління СБ України

лейтенант юстиції

Ілля БЕЗПАЛИЙ